

on længere periode, og at hensynet til retshåndhævelsens fornødne effektivitet for så vidt kan tale for anvendelse af en længere forældelsesfrist end den, der følger af de almindelige regler.

På grundlag af forhandlinger med finansministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter, foreslog straffelovrådet i sin betænkning, at der gennemførtes en forældelsesfrist på 5 år for „overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af indirekte skatter, eller som er egnede til, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb“.

Rådet fandt, at en lignende forældelsesregel også burde gælde for så vidt angår direkte skatter, men forhandlingerne herom med finansministeriet, skat-
tedepartementet, nåede ikke at blive tilendebragt, forinden straffelovrådet i øvrigt var færdig med sit arbejde på betænkningen. Rådet fandt det derfor rettest at udskyde spørgsmålet til behandling i en særskilt indstilling. I indstillingen, der blev afgivet i slutningen af 1966, udtalte straffelovrådet, at den nærmere udformning af en forældelsesregel efter rådets opfattelse burde indgå i en almindelig overvejelse af skattekontrollovens straffebestemmelser. Man afstod således fra foreløbig at foreslå indført regler om forældelse af overtrædelser af skattekontrolloven.

Ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 om ændring af borgerlig straffelov blev der i overensstemmelse med straffelovrådets forslag vedrørende indirekte skatter i § 93, stk. 2, indsat en regel om 5-årig forældelse af strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told og afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

For så vidt angår den direkte beskatning, blev den tidligere bestemmelse i straffelovens § 92, nr. 3, sidste pkt., opretholdt, men reglen overførtes til skattekontrolloven som § 15 B med følgende indhold: „Strafansvaret for overtrædelse af §§ 13-15 forældes ikke“, jfr. herved § 12 i lov nr. 247 af 9. juni 1967 om ændringer i forskellige lovbestemmelser om forældelse af strafansvar.

I fortsættelse af straffelovrådets overvejelser har spørgsmålet om forældelse af strafansvaret for overtrædelse af bestemmelser i skattekontrolloven været behandlet af finansministeriets arbejdsgruppe vedrørende ændring af skattekontrollovens straffebestemmelser.

I sin indstilling af 5. maj 1971 til finansministeren anfører arbejdsgruppen blandt andet, at den ud fra praktiske erfaringer med skatteunddragelsessager ikke

„har fundet det forsvarligt at gå ind for en for-

ældelsesregel med en minimumsforældelsestid på 5 år svarende til den gennemførte regel med hensyn til indirekte skatter. Det er almindeligt forekommende, at større skatteunddragelsessager omfatter forhold, der er mere end 10 år gamle, og en forældelsesfrist på 5 år vil derfor betyde en væsentlig svækkelse af retshåndhævelsen på området.

Det fremgår af det foreliggende domsmateriale, at der i tiden fra den 1. januar 1963 til den 31. december 1970 blev afsagt fældende dom i ca. 350 sager vedrørende overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1 og 2. Heraf angik ca. 200 selvstændige erhvervsdrivende. I ca. 35 af disse sager indgik der skatteunddragelse vedrørende skatteår, der lå mere end 10 år tilbage i tiden regnet fra dommens dato.

Uanset dette ret betydelige sagsantal har arbejdsgruppen i overensstemmelse med straffelovrådets synspunkter dog ment, at der bør gennemføres en regel om 10-årig forældelse af strafansvaret for overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i borgerlig straffelov og §§ 13 eller 15 i skattekontrolloven.

For at undgå, at en skatteyder har økonomisk gevinst af en lovovertrædelse, for hvilken strafansvaret er forældet, og for at tilvejebringe harmoni med udkastet til statsskattelovens § 43, har arbejdsgruppen dog foreslået en bestemmelse om pligt til at betale tillægsskat, hvor strafansvaret er forældet efter den her foreslåede bestemmelse.“

Justitsministeriet har indhentet udtalelser om arbejdsgruppens indstilling fra præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Københavns byret, Århus by- og herredsret, fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af politimestre i Danmark, politidirektøren og advokatrådet.

Arbejdsgruppens forslag til en regel i straffeloven, der indfører 10-årig forældelse, er ikke genstand for kritik i udtalelserne.

Som fremhævet af arbejdsgruppen angår overtrædelser af skattekontrolloven ofte skatteunddragelser, der er fortsat over en længere årrække, og som først konstateres eller bringes til afgørelse lang tid efter, at den strafbare virksomhed er ophørt. Forbrydelsen begås hyppigt for at opnå langsigtede fordele eller for at skjule en opnået uberettiget fordel. Straffelovens almindelige bestemmelser om forældelse af strafansvar ville medføre, at overtrædelser af straffebestemmelserne i skattekontrolloven og den bestemmelse, der i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås indsat i straffeloven som § 239, blev forældet efter 2 eller 5 års forløb. Disse frister må imidlertid